

1

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșină
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de C.H.O.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!
6889

ISSN 2734-

ISSN-L 2734 -6889

În anul 1831 ia ființă Spitalul Oștirii Mihai Vodă din București – actualul Spital Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”. El devine rapid cel mai important for medical al armatei române și o instituție de frunte a medicinei și științei românești. Problema cea mai importantă era crearea de cadre medicale, în special medici. Lipsa de personal medical autohton a determinat conducerea armatei să angajeze în cadrul acestui spital mai ales medici străini, dar, pe lângă aceștia se vor forma cadre medicale medii – avem aici germeii învățământului medico-militar românesc. Astfel, în acest spital a funcționat – la început fără vreo reglementare anume, o Școală de felceri – subchirurghi, frecventată de tineri aparținând Strajei Pământești (armata) și care ulterior constituiau personalul mediu al lazaretelor. Din 1842, la propunerea medicului Nicolae Kretzulescu se instituționalizează această Școală de felceri sub conducerea doctorului Gheorghe Polizu.

29 XII 1937¹

DOMNILOR

- Din Înalt Ordin mă găesc astăzi în fruntea acestui Departament.
- Majestatea Sa Regele, Țara, Armata și Dumneavoastră vor constata din atitudinea, din actele și din corectitudinea mea, dacă au meritat sau nu această Înaltă încredere.
- Linia dreaptă pe care s-au așezat de la începutul carierei mele și în lungul căreia au întâlnit atâtea piedici și atâtea suferințe nu stă dus, nu se puteau duce în prăpastie. Este un exemplu și să fie un inbold.
- Programul meu îl cunoașteți. Îl găsiți la fiecare pagină a vieții mele, în tot trecutul meu. Metoda de aplicare a fost întotdeauna și va fi, în primul rând: *Exemplu*. Reflectați zilnic la acest program și urmați pas cu pas exemplul.
- Ceasul fiind greu și înaintat cu încredere că întotdeauna în Dumnezeu. El să ne ajute.

SINTEZA²

*Memoriul Medicului Lt. Colonel Dr. Al. P. Ilie
Relative la Art. 8 din L.I. în armată
Decret Lege Nr. 3.754 din 11. XI. 937.*

I.

ISTORIC

Serviciul sanitar militar apare, în istorie, târziu.

Chirurgia e primitivă, igiena și profilaxia ca și necunoscute. (În accident începuturi de organizare se văd sub Ludovic XV și Frederic II, iar în România sub Carol I. Primii medici militari români (1934-1961) sunt de origine germană Grunau, von Czihack, Maeyer, Schuhmaicher).

Organizarea propriu zisă a serviciului medical începe sub Barbu Știrbey (1849).

Dr. Charles Davilla, angajat cu contract, (trimis de Facultatea de Medicină din Paris) organizează serviciul medical militar.

Cuza Vodă numește pe Dr. Davilla General Inspector. Ierarhia medicilor, la 1862:

Medic General Inspector,

Medic Principal Cl. I.

Medic Principal Cl. II.

Medic de Regiment Cl. I.

Medic de Regiment Cl. II. etc.

Sub Regele Carol I (1900) titulatura medicilor devine cea care este și azi în uz.

În războiul mondial din 2.800 medici militari au murit 400.

Se citează cuvintele de laudă aduse medicilor de către Regele Ferdinand, Regina Maria, Mareșal Averescu, Prezan, etc. până când la 11 Noiembrie 1937, Decretul Lege Nr. 3.754 a ucis serviciul sanitar în armata română.

II.

Măsurile sanitare ca să fie executate trebuie să fie ordonate de un grad ofițeresc. Deci medicii trebuie să rămână cu gradele lor militare. Dr. Cantacuzino propune ca medicii militari să treacă la Ministerul Sănătății de la M.A.N.

¹ A.M.R., *fond. 950*, dos. 637 p. Material apărut în presa din dimineața zilei de 30 XII 1937

² A.M.R., *fond. 950*, dos. 637 p.10, 11, 12

3

Autorul memoriului găsește ideea greșită și primejdioasă. Medicii militari trebuie să facă școli speciale militare și să aibă disciplina și educația ofițerilor combatanți pentru a putea să se impună trupei.

Decretul Lege face din medicul militar: „un palid, un oropsit, un disprețuit (mai rău decât un medic civil”.

III.

Rolul medicinei militare este dublu: Conservarea efectivelor proprii și distrugerea efectivelor adversarului (război bacteriologic, etc.).

Bolile militare fiind diferite, în genere, de cele civile, cer și îngrijiri diferite deci o specializare.

Tratamentul bolnavului în armată, trebuie *ordonat*, acel ce-l ordonă trebuie să fie ofițer.

Medicina preventivă la trupă trebuie să fie făcută de o autoritate, deci de un ofițer care să poată aplica și sancțiuni.

IV.

Examenul critic al Art. 8 din Decretul Lege 3.754 din 11. XI. 1937; Art. 8, e nelogic (medic stagiar, e medic sau student?. Medicul ajutor pe cine ajută, pe un medic propriu zis?). Dacă se voia totuși să se scape prestigiul medicilor militari, atunci „*Inspiratorul*” Art. 8, „*dușmanul medicilor*” trebuia să le dea titlaturile de la 1900 deși nemilitare, dar cel puțin clare și logice. (Medic Inspector de Batalion, de Regiment etc.).

În perioada interbelică, Institutul Sanitar Militar cunoaște o creștere a numărului de studenți datorită avantajelor ce le oferea, avantaje oferite pentru sporirea numărului de medici militari care se dovedise neîndestulător în Primul Război Mondial. În noiembrie 1920 se înființează Secțiunile din Cluj și Iași ale Institutului Medico-Militar București, care însă nu vor funcționa decât trei ani. Așadar, în acești trei ani funcționa câte o formă de învățământ medico-militar pe lângă toate facultățile de medicină din România Mare: București, Iași și Cluj. Prin legea publicată în Monitorul Oficial numărul 83, din 1921 se adoptă denumirea de Institutul Sanitar Militar. În 1926 se produce o reorganizare a institutului, iar în 1929 primește drapelul de luptă. În institut se făceau acum și cursuri de perfecționare pentru ofițerii sanitari. Din donațiile personalului se ridică în curtea instituției o statuie ce comemorează eroii institutului căzuți în Războiul de Reîntregire.